

עמ"ת 32284/04/24 - משה אינברם - נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"ת 32284-04-24

לפני כב' השופט אהרון משניות

תיק חיצוני: 78539/2024

משה אינברם - באמצעות היועדות חזותית ע"י ב"כ עו"ד
אייל לביא

העורר

מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד פני סויסה

נגד

המשיבה

החלטה

בפניי ערר נגד החלטת בית משפט קמא (כב' השופטת אדלשטיין) מיום 8.4.24, אשר בה הורתה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים.

נגד העורר הוגש כתב אישום שמייחס לו עבירה של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גניבה, ונטען בו כי ביום 23.2.24 בשעה 03:00 העורר ביחד עם אדם נוסף, פרצו לבית העסק "גולדן מרקט" ברח' סמטת ראמים באילת, וגנבו משם סכום כסף מהקופה, וכן קופסאות סיגריות ושקיות טבק בשווי עשרות אלפי שקלים.

במקביל להגשת כתב האישום, התבקש מעצרו של העורר עד תום ההליכים, ושישה דיונים התקיימו בבית משפט קמא בעניין זה, אשר במהלכם נשלח העורר לשירות המבחן לבחינת האפשרות של שחרורו לחלופת מעצר, לאחר שנקבע כי יש ראיות לכאורה נגד העורר. בתסקיר הראשון מיום 18.3.24, פסל שירות המבחן פסל את אשתו של העורר אשר הוצעה כערבה, ובית המשפט הורה לעורר להציע חלופה שונה אשר תיבדק ע"י שירות המבחן.

העורר אכן הציע את גיסו, אחיה של אשתו, שישימש כערב, אם ישוחרר העורר לחלופת מעצר, אך בתסקיר משלים מיום 3.4.24 פסל שירות המבחן גם חלופה זו, ובית משפט קמא קיבל את עמדת שירות המבחן, שלא בא בהמלצה על שחרורו של העורר לחלופת מעצר, ועל כך הערר שבפניי.

לטענת ב"כ העורר טעה בימ"ש קמא בהחלטתו, כאשר קבע שיש ראיות לכאורה, מפני שיש כרסום בראיות, הן בכך שהעורר עצמו אינו מזוהה בבירור במצלמות האבטחה, והן בכך שגם שותפו לכאורה בביצוע העבירה לא היה משוכנע בזיהויו של העורר כמי שנטל חלק בפריצה ובגניבה. ב"כ העורר טען עוד כי אין חיזוק ראייתי לעדותו של השותף, והוסיף כי השופטת קמא טעתה גם בכך שנמנעה מלאשר את אשתו של העורר כערב, למרות התרשמותה החיובית ממנה, בשל היעדר המלצה של שירות המבחן, ומכאן עתירתו כי בית המשפט יורה על שחרורו של העורר לחלופת מעצר.

לעומת זאת, ב"כ המשיבה טוען כי צדק בית משפט קמא בהחלטתו, ואין עילה להתערב בה.

שקלתי את טיעוני הצדדים ועיינתי בתיק החקירה, ובפרוטוקולים של דיוני המעצר בבימ"ש קמא, שבהם בין היתר יש התייחסות מפורטת לעניין הראיות נגד העורר. בהחלטה מפורטת מיום 13.3.24, קובעת השופטת קמא כי קיימים כמה קשיים באמרות שמסר השותף בחקירותיו במשטרה, בין היתר בכך שלא זיהה את העורר באופן נחרץ אלא אמר כי "נראה לו" שהעורר נטל חלק בפריצה, וטעמים נוספים שפורטו בהחלטה. למרות זאת, היא קובעת כי יש ראיות לכאורה כנדרש בשלב המעצר, בין היתר מפני שחלק מהקשיים אמורים להתברר בהליך העיקרי, ואין בהם כדי לשלול קיומו של

סיכוי סביר להרשעה, כנדרש בשלב זה.

לאחר הקביעה בדבר קיומן של ראיות לכאורה, בחן בימ"ש קמא את האפשרות לחלופת מעצר, וכאמור החליט לבסוף לדחות אפשרות זו, בהיעדר המלצה של שירות המבחן. בית המשפט נמנע מלבחון אפשרות של מעצר בפיקוח אלקטרוני, וגם הצדדים לא העלו אפשרות זו במהלך הדיונים בפני בית משפט קמא. למרות זאת, לאחר בחינה של מכלול הנסיבות, אני סבור כי ניתן לתת מענה לעילות המעצר גם במעצר בפיקוח אלקטרוני מהטעמים שיפורטו להלן.

מבחינת הראיות, אני סבור כי אף שיש ראיות לכאורה כפי קבעה בצדק השופטת הנכבדה קמא, עדיין יש חולשה מסוימת בראיות מהטעמים שפורטו בהחלטה הנ"ל, שנטענו גם ע"י ב"כ העורר, שמקשה במידה מסוימת גם מעילת המסוכנות.

אשר לעילה, בסופו של דבר, עסקינן בעבירות רכוש שאינן מן החמורות בסוג זה של עבירות, וככלל, בעבירות מסוג זה אין מסוכנות שלא ניתן לתת לה מענה בחלופת מעצר מתאימה בתנאים מגבילים, למעט מקרים חריגים. כפי שנקבע בבש"פ 5431/98 בעניין **פרנקל**, כאשר מדובר בעבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי או בהיקף ניכר, ולא זה המקרה שלפנינו.

אכן, לעורר עבר פלילי לא מבוטל, אולם ההרשעה האחרונה של העורר היא משנת 2014, ובעשר השנים האחרונות אין לו הרשעות נוספות כנגדו, וניכר כי העורר זנח בעשור האחרון את דרך הפשיעה, והדברים עולים בקנה אחד עם מה שנכתב בתסקיר הראשון של שירות המבחן ביחס לאשתו של העורר, אשר הצליחה להביא לשינוי משמעותי בחייו כשהעורר ניתק קשר עם גורמים שוליים לאחר שנישאו ותיארה כי הרחיקה אותו מכל סיכון, כפי שמפורט בעמ' 4 לתסקיר. אמנם בשנה האחרונה מרוב עיסוקים רבים פחתה מידת פניותה לעורר וכך גם פיקוחה עליו, ולכן הוא החל להיות בחברה שולית ולצורך חומרים משני תודעה, אולם לדעתה יש כיום ביכולתה להוות עבורו גורם סמכותי ולהרחיקו מגורמי סיכון שונים.

אכן שירות המבחן קבע כי אשתו של העורר אשר הוצעה כמפקחת, אינה מספיק סמכותית כדי לאיין את רמת הסיכון של העורר, אולם בית משפט קמא חקר את אשתו של העורר והתרשם לחיוב ממנה. הדברים נכתבו אף בהחלטה האחרונה של בית משפט קמא מיום 08.04.2024, שם השופטת ציינה את התרשמותה החיובית מהמפקחת המוצעת, אשתו של העורר כפי שעולה מההחלטה בעמ' 30 בתיק המ"ת.

כך ניתן להתרשם גם מהדברים שנכתבו בתסקיר שירות המבחן אשר נתמכים גם כאמור ברישום הפלילי של העורר, כי עלה בידי האישה לגרום לשינוי משמעותי בחייו לפני כעשר שנים, ובשנה האחרונה מאחר ואילו צי זמן מנעו ממנה לפקח באופן מלא על העורר, הוא חזר לסורו ונגרר לחברה שולית, אולם יש באפשרותה, כפי שהוכיחה בעבר, להוות עבורו גורם סמכותי ולהרחיקו מגורמי סיכון שונים כפי שמובא בשמה בתסקיר שירות המבחן.

זאת ועוד, בתסקיר הנוסף של שירות המבחן הוצע מפקח נוסף - גיסו של העורר אשר גם בעניינו קבע שירות המבחן כי אינו יכול לשמש כמפקח יחיד, ולכן נפסל על-ידי שירות המבחן. אולם, אני סבור כי גם הוא יכול לשמש כמפקח נוסף על אשתו של העורר שתשמש כמפקחת עיקרית וכל זאת רק כערבים מגבים למעצר בפיקוח אלקטרוני.

נוכח כל האמור לעיל, בהינתן הקשיים הראייתיים המסוימים שציינתי, בהינתן מידת המסוכנות שאינה מן החמורות בעבירות מסוג אלה, ובנוסף לכך, בהינתן נסיבותיו האישיות של העורר כפי שפורטו בתסקיר הראשון של שירות המבחן, ובכלל זה, העובדה שיש לעורר שלושה ילדים קטנים כולל בת עם צרכים מיוחדים וחסרונו בבית מורגש היטב, נראה לי כי

ניתן לתת מענה למסוכנות הנשקפת מן העורר באמצעות מעצר בפיקוח אלקטרוני בתנאים מגבילים נוספים שיפורטו להלן.

הדברים אמורים ביתר שאת, בהינתן העובדה שהעורר היה עצור כמעט חודשיים במעצר מאחורי סורג ובריה, ואין ספק שהדבר היה עבורו גורם מרסן ומרתיע וגם ניתן לכך ביטוי בתסקיר הראשון של שירות המבחן.

להלן התנאים המגבילים:

א. "מעצר בית" מלא בכתובת סמטת הצוק 18, מספר 3305/18, כניסה ג' בעיר אילת.

ב. העורר יהיה כל העת בפיקוח של אחד משני הערבים: אשתו, הגב' לימור אינברם, ת"ז 021907910, או גיסו של העורר, מר ניסים אסרף, ת"ז 305437485.

ג. הפקדה כספית בסך של 3,000 ₪.

ד. ערבות צד ג' שתיחתם על-ידי שני הערבים בבית המשפט השלום באילת על סך 15,000 ₪ כל אחד.

ה. התחייבות עצמית של העורר על סך 15,000 ₪. העורר התחייב בפניי במהלך הדין להתחייבות זו.

ו. צו עיכוב יציאה מן הארץ נגד העורר.

ז. העורר יתחייב להתייצב לכל דיון בעניינו כאשר זימון לדין יהיה על-ידי ב"כ העורר, או על-ידי אשתו של העורר בטלפון: 053-270-0717.

כל האמור לעיל בכפוף לאישור מנהלת פקא"ל את הכתובת שפורטה לעיל כברת היתכנות לקיום פיקוח אלקטרוני.

מנהלת הפקא"ל מתבקשת להכין חוות דעת בהקדם האפשרי, וכמידת הניתן לפני חג הפסח, עד ליום 21.04.2024.

חוות הדעת תועבר לבית המשפט השלום באילת כדי לוודא קיומם של התנאים המגבילים ואת התאמת הכתובת לפיקוח אלקטרוני.

הדין בבית המשפט השלום יתקיים כמידת הניתן ובכפוף לקבלת חוות דעת מתאימה של פקא"ל ביום 21.04.2024 בשעה שתיקבע על ידו.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"ד, 18 אפריל 2024, במעמד הצדדים.

אהרון משניות, שופט